

[Landbrugsministeren]

ham, der måske ellers havde forladt landbruget og var gået ind i konkurrencen om arbejdspladser i byerne. Den arbejdskraft, der går væk fra landbruget, på grund af at produktionen ikke kan bære dens aflønning, får jo fint arbejde i byen. Lige så snart de henvender sig, har de arbejde med det samme. De skubber galant en fra byen ud af en eller anden mærkelig grund, det gør de jo. Derfor synes jeg, der er perspektiv i, hvis vi kan beholde denne arbejdskraft i landdistrikterne ved at forbedre deres produktionsapparat, så de kan tjene en løn derhjemme. Det er det, der er perspektivet i denne både beskæftigelses- og arbejdsskabende lovgivning.

Ellers synes jeg, vi skal drøfte sagen mere i udvalget. Jeg tror, jeg stort set har svaret på, hvad der er blevet spurgt om.

(Kort bemærkning).

Bjørn Poulsen (SF):

To meget korte bemærkninger. Den første til hr. Halvgaard. Der findes faktisk ikke mindstelønninger på området. Det er bare en oplysning.

Den næste til ministeren. Jeg synes, det lyder meget smukt, at vi skal bevare folk på landet i landområderne. Gælder det ikke bygningshåndværkerne?

Stubkjær Pedersen (CD):

Jeg vil godt advare imod, at hver eneste gang der kommer et lovforslag om et eller andet, så skal man diskutere perspektiver. Er der nu perspektiver i det her på lang sigt? For mig at se er formålet med dette lovforslag at hjælpe nogle landmænd, almindelige landmænd – lad os kalde dem sølvbryllupslandmænd – som ikke har de helt store problemer. Nu mener hr. Bjørn Poulsen, at langt de fleste landmænd har meget, meget store problemer. Det har ikke altid været den mening, hr. Bjørn Poulsen har haft. Nej, det er de sølvbryllupslandmænd, som måske skal have lavet nogle kalvebokse, eller hvad det nu måtte være.

Jeg forstår, at hr. Bjørn Poulsons og hr. Svend Andersens største indvending er, at det ikke giver så meget beskæftigelse inden for bygge- og anlægsvirksomhed. Derfor vil jeg foreslå landbrugsministeren – nu skal vi ikke gå i detaljer her – at man i bemærkningerne simpelt hen sætter punktum efter »be-

skæftigelsen«, altså taler om at forbedre beskæftigelsen og sletter ». . . i bygge- og anlægsvirksomheder«. Så står der bare beskæftigelsen, og det er det, det drejer sig om.

(Kort bemærkning).

Bjørn Poulsen (SF):

Jeg synes, at jeg er nødt til at fortælle den udmærkede ordfører for centrum-demokraterne, at en sølvbryllupslandmand er vel nok den person i landbruget, der har dårligst råd til at tage et lån, der har dårligst råd til at bruge denne ordning. Og så stiller man sig herop og siger: ja men det er dem, der kan bruge det. En lille smule logik og høre efter i udvalget, når vi arbejder med landbrugssager, kunne måske hjælpe. Der er ikke en eneste af de sølvbryllupslandmænd, som vi har diskuteret frem og tilbage her, der vil have råd til overhovedet at tænke på at bruge denne ordning. Den person vil måske være heldig at kunne købe nogle billige materialer et eller andet sted og så lave det hele selv uden moms, ellers har vedkommende ikke skygge af chance.

(Kort bemærkning).

Stubkjær Pedersen (CD):

Hr. Bjørn Poulsen har nu åbenbart også fået stor forståelse for sølvbryllupslandmænd. Det undrer mig, for da vi for ganske få uger siden diskuterede en gældssanering specielt for sølvbryllupslandmænd, var forståelsen ikke helt så stor.

(Kort bemærkning).

Bjørn Poulsen (SF):

Jeg har efter mange år på et skibsværft desværre fået et handicap, der gør, at jeg er høreskadet, men jeg er ikke så høreskadet, som andre er. Da vi diskuterede spørgsmålet om sølvbryllupslandmændene, sagde vi fra SFs side, at det eneste, der kan hjælpe dem, er en refinansering af deres gæld, hvorimod man via det gældssaneringsforslag ville give dem nogle rentetilskud et par år. Vi sagde også, at dette kan hjælpe dem et par år og ikke et skridt længere. Men o.k., der var nogle, der ikke hørte efter.

Hermed sluttede forhandlingen.